

nende seas palju füllasid ja ümmardajaid. Õsimaks tulli ka üks emma emma seitsme aastase tütre ja ütles: „laps ei anna mulle rahhu, tahhab ka Testamendi ramatu sada; agga ei ma jöua osta, egga anta muidu, kui et peab siis Ewesusse rahiva ramatu öppima. Käskisin kül, et peab ootma, kuni vauvemaks saab ja öppib, agga temma ütleb: emma, kui minna ei või veel öppida, eks sinna siis isse öppi minnu eest? — Müüd, armas ramatu-mees, tullin küssima, kas se korda lähhääb, et emma lapse eest öppin?“ — Küll lähhääb korda! kõtšin minna, pole ju mitud tarvis, kui et öppite. — Emma ja laps römuistasid vägga. Nõnda olli luugu veel mitmes füllas; öppimisse himmu sai allati suremaks.

Agga tahhate ka teada, mis kassu fest öppimissest olli. Kui senna küllasse pari ku pärrast jäalle tullin, kutsujin öppijad ja munud rahwast kofku. Öppijad piddid siis 10 ehk 15 kaupa ette tullemaga ja ühest suust otsekui lauldes Pauluse ramatu Ewesusse rahivale lugema; teggid sedda vägga illusaste, fest ollid öppinud sure hõlega. Ommeti läks mul kaks öhtut tarvis enne kui kõik ollid loetatud. Ja igakord püüdsin ka neile lühhidelt äraselletada, mis naad lugge nud. Selle jures näggin, et selletus fergemini

nende mele jäi, kes epistli fönnad peast teadsid. Kui kõik ollid luggenud, küssisin, kas neil himmu olleks veel teist epistli ramatut öppida. Ütlesid, et se mötte neilgi olnud; ja wata, olli enne jo peale sadja öppijat, nüüd tulli veel 60 jure, nõnda et peaaegu kõik norem rahwas ja suur hulk vauvemaid inimesi Bühhha Kirja föbraks ollid sanud. Kui legi ei tahtnud öppida, sellele sedda arivati häbbiks, et ta head ärrapõlgas. Laste vauvemad räkisid mulle, kuid a lapset hommiku varra ja öhtu hilja loewad ja murret peawad ja isseärranis pühhapäival kofku tullewad, teine teist loetama ja seltsis öppima, kuid a üldse nüüd perredes, ja kus agga rahwas kofku saab, tössisemad juttud kuulda, kui enne sedda. „Müüd waast“, — ütles mõnni halli peaga wanna, — „müüd waast, kui lapsed öppima hakkavad, tunneme kui vägga tahju, et meie nores põlives öppetuust ei olnud! Oh et wõiksite lapsiks sada ja ueste peale hakkada! Öppime kül nüüdgi veel, agaa mis en jüggisene õis keiwadise waastu? Omneti olgu Jummal tännatud, et sedda veel enne surma kuulda ja nähha saime, kust mõnni terra meiegi süddamesse langeb!“ —

Olli seal ka üks tütarlaps, kes 16. aastaga pimmedaks sanud ja peale sedda vägga waene